

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL CRAIOVA
SECȚIA I CIVILĂ

ÎNCHEIERE

Sedința publică de la 27 Mai 2020

Completul compus din:

PREȘEDINTE

Judecător

Grefier

X.X.X.

Pe rol judecarea apelului declarat de apelantul pârât împotriva sentinței civile nr. 3076 din 31.10.2019 pronunțată de în dosarul nr. 6280/63/2019 în contradictoriu cu intimatul reclamant pentru „...”, având ca obiect drepturi bănești.

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns avocat „...”, pentru intimatul reclamant pentru „...”, -

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care a învederat că părțile nu și-au exprimat punctul de vedere asupra chestiunii de drept reținută în încheierea din data de 12.02.2020, apelantul pârât a solicitat judecarea cauzei în lipsă, după care;

Instanța, având în vedere dispozițiile art. 63 alin. 13 Anexa 1 din Decretul 240/2020, constată repusă cauza pe rol.

Având în vedere că se solicită judecarea cauzei în lipsă, instanța lasă cauza în pronunțare cu privire la admisibilitatea sesizării ÎCCJ potrivit art. 519 și art. 520 din noul cod de procedură civilă cu privire la chestiunea de drept menționată în cuprinsul încheierii din data de 12.02.2020, respectiv dacă drepturile salariale aferente activității prestate de medici în linia de gardă, în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază, în baza unui contract individual de muncă cu timp parțial, pot fi considerate ca făcând parte din categoria celorlalte „elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar”, la care se referă dispozițiile art. 34 alin. 2 din OUG 114/2018, pentru a se putea admite menținerea acestora la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2018 (respectiv calculate conform prevederilor legale aplicabile pentru luna ianuarie 2018, în aplicarea art. 38 alin. 3 lit. h din Legea 153/2017).

După strigarea dosarului s-a prezentat d-na avocat „...”, pentru intimatul reclamant pentru „...”, astfel încât instanța dispune reluarea dezbaterilor în prezentul dosar.

Instanța a pus în discuție admisibilitatea sesizării ÎCCJ cu privire la chestiunea de drept astfel cum a fost menționată în încheierea de la termenul din data de 12.02.2020, raportat la dispozițiile art. 519 cod procedură civilă care reglementează condițiile de admisibilitate ale unei asemenea cereri și la dispozițiile art. 520 cod procedură civilă care reglementează expunerea punctului de vedere de către părți asupra chestiunii invocate de către instanță.

Apărătorul intimaților reclamanți apreciază că sunt îndeplinite strict condițiile de admisibilitate a unei asemenea sesizări.

În ceea ce privește fondul chestiunii de drept, apărătorul intimaților reclamanți nu apreciază necesar a se obține opinia ÎCCJ cu privire la chestiunea de drept ridicată de instanță.

A precizat că nu este o situație controversată dată de lege, ci dimpotrivă, una clară, menționând că au fost invocate întocmai dispozițiile legii, iar din susținerea argumentelor se desprinde și concluzia logică că munca medicilor este aceeași și atunci când ei efectuează o gardă

obișnuită , și atunci când efectuează gardzi suplimentare, astfel că și salarizarea ar trebui făcută în raport de același salariu de bază.

Apărătorul intimațiilor reclamanți a mai făcut următoarele precizări: ca urmare a situației dată de epidemia cu Coronavirus , în spitalele desemnate a fi spitale Covid s-au reconfigurat timpii de lucru ai medicilor și atunci norma se realizează în cadrul unor termen din care rezultă evident și ore suplimentare. Nu mai există garda suplimentară , aceste ore suplimentare vin și iau locul gardzilor de altădată. Modul de salarizare a acestor ore suplimentare este unul similar cu salariul de încadrare; nu a existat nicio discuție referitoare la distincția între cele două tipuri de activitate , respectiv norma de bază și ore suplimentare.

CURTEA:

Expunerea pe scurt a litigiului:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Dolj sub nr. 6280/63/2017, S.M.P., în numele și pentru membrii de sindicat menționați, au solicitat instanței ca, în contradictoriu cu paratul , să dispună obligarea pârâtului la plata diferențelor de drepturi salariale aferente gardzilor efectuate în afara normei legale de munca în perioada ianuarie-august 2019, prin raportare la salariul de încadrare.

S-a susținut în motivarea cererii că în perioada dedusă judecării membrii de sindicat au efectuat gardzi pentru asigurarea continuității activității medicale în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru (gardzi suplimentare) în temeiul unor contracte individuale de munca cu timp parțial și, deși în baza art. 3 alin. 1 din Anexa II a Legii nr. 153/2017, trebuiau salariați cu tariful orar aferent salariului de bază, în mod nelegal pârâtul s-a raportat la salariul de încadrare avut în ianuarie 2018, fără a avea în vedere majorările acordate ulterior acestui moment și ignorând și aplicarea limitată în timp a prevederilor art. 38 alin. 3 lit. h din Legea nr. 153/2017.

Soluționând în fond cauza, prin sentința civilă nr. 3076/31.10.2019 pronunțată de

... instanța a admis acțiunea și a obligat pârâtul la plata diferențelor salariale pentru gardzile efectuate în afara normei de baza pentru lunile ianuarie-august 2019, rezultate între drepturile bănești calculate prin raportare la salariul de încadrare și cele efectiv platite de parat.

A reținut prima instanță că orele de garda suplimentare sunt efectuate de medici în baza unui contract de munca cu timp parțial, contractele încheiate de salariații reprezentați în prezenta cauza fiind distincte de contractul individual de munca în baza căruia reclamantul își desfășoară funcția de bază, obiectul contractului de munca cu timp parțial constituindu-l efectuarea gardzilor în afara normei legale și a programului de lucru aferent funcției de bază.

În ceea ce privește salariul convenit muncii astfel prestate, la litera H din contract se prevede ca drepturile salariale aferente muncii prestate în baza contractului cu timp parțial se determină prin raportare la salariul de bază brut lunar, care va fi ajustat în funcție de modificările legislative ulterioare.

Asadar, rezulta în mod evident ca, pentru munca prestată în vederea asigurării continuității activității medicale medicilor li se cuvine un salariu determinat prin raportare la salariul de bază brut lunar în plata aferent funcției de bază.

Nicidecum salariul convenit muncii prestate în baza unui contract distinct (CIM cu timp parțial) nu poate fi considerat ca făcând parte din categoria sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și altor elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar.

Acest lucru este evident și logic, sporurile, indemnizațiile, compensațiile etc fiind menționate în contractul încheiat pentru funcția de bază, în capitolul aferent salariului aferent acestei funcții și reprezentând, alături de salariul de bază, componente ale salariului convenit angajatului.

Dimpotrivă, salariul convenit medicilor pentru activitatea de garda suplimentară este unul distinct, independent de salariul aferent funcției de bază, datorat de angajator în baza unui alt raport juridic (cel rezultat din încheierea unui contract de munca cu timp parțial), și reprezentând contraprestatia unei alte activități - respectiv, efectuarea gardzilor în afara normei legale și a programului de lucru aferent funcției de bază.

Asadar, este gresita sustinerea paratei ca aceste drepturi salariale se determina prin raportare la dispozitiile art. 34 alin.2 OUG 114/2018, dispozitii care, in speta, nu sunt incidente.

În realitate, drepturile salariale cuvenite se determina, așa cum se precizează în mod expres în contractul individual de muncă cu timp parțial, prin raportare la salariul de bază brut lunar, care va fi ajustat în funcție de modificările legislative ulterioare.

Această dispoziție contractuală este în concordanță cu dispozițiile Cap. VII din Legea 53/2003 care, la art. 106, prevede că "Salariatul încadrat cu contract de muncă cu timp parțial se bucură de drepturile salariale cu norma întreagă, în condițiile prevăzute de lege și de contractele colective de muncă aplicabile.

(2) Drepturile salariale se acordă proporțional cu timpul efectiv lucrat, raportat la drepturile stabilite pentru programul normal de lucru."

În același sens, la art. 104 se menționează expres că "Salariatul comparabil este salariatul cu norma întreagă din aceeași unitate, care are același tip de contract individual de muncă, prestează aceeași activitate sau una similară cu cea a salariatului angajat cu contract individual de muncă cu timp parțial, avându-se în vedere și alte considerente, cum ar fi vechimea în muncă și calificarea/aptitudinile profesionale."

Asadar, pentru activitatea astfel prestată, identică cu cea desfășurată în baza contractului de muncă pentru funcția de bază, salariatului i se cuvine salariul aferent funcției, în plată la data prestării activității, evident, proporțional cu timpul efectiv lucrat.

Altfel spus, drepturile salariale aferente muncii prestate ca "gardă suplimentară" în perioada ianuarie-august 2019 se calculează prin raportare la salariul în plată, aferent funcției de bază (având în vedere că activitatea prestată ca gardă suplimentară este identică cu cea prestată în baza CIM pentru funcția de bază).

Nu în ultimul rând, instanța a avut în vedere faptul că, în conformitate cu dispozițiile art. 3 alin. 1 din anexa II la Legea 153/2017 prevede că "personalul sanitar cu pregătire superioară care efectuează gardă pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază se salarizează cu tariful orar aferent salariului de bază".

Cum pentru perioada dedusă judecării nu există o prevedere legală contrară ulterioară, care să înlăture aplicarea acestor dispoziții legale, preluate și consființite prin contractul individual de muncă cu timp parțial încheiat cu fiecare dintre membrii de sindicat din prezenta cauză, instanța a constatat că în mod greșit paratul a plătit drepturile salariale cuvenite prin raportare la aferent lunii ianuarie 2018, și nu la salariul în plată, cuvenit la data prestării activității.

Împotriva acestei sentințe a declarat apel pârâtul ..., în motivarea căruia a susținut, în esență, că prima instanță a interpretat greșit art. 34 alin. 2 din OUG nr. 114/2018, reținând în mod eronat că acestea nu s-ar aplica, începând cu 01.01.2019, și orelor de gardă efectuate de medici pentru asigurarea continuității, drepturile bănești aferente acestora reprezentând „alte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar”, care au fost menținute la nivelul acordat pentru luna decembrie 2018.

În acest sens, a invocat prevederile art. 1 alin. 6 și art. 42 alin. 1 din OMS nr. 870/2014 și a susținut că drepturile bănești cuvenite medicilor pentru orele de gardă efectuate peste programul normal de lucru sunt incluse în salariul brut și plătite odată cu celelalte drepturi salariale cuvenite lunar.

Instanța de apel a pus în discuția părților, din oficiu, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, potrivit dispozițiilor art. 519 – 520 NCPC, cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Drepturile salariale aferente activității prestate de medici în linia de gardă, în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază, în baza unui contract individual de muncă cu timp parțial, pot fi considerate ca făcând parte din categoria celorlalte „elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar”, la care se referă dispozițiile art. 34 alin. 2 din OUG nr. 114/2018, pentru a se putea admite menținerea acestora la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2018 (respectiv calculate conform prevederilor legale aplicabile pentru luna ianuarie 2018, în aplicarea art. 38 alin. 3 lit. h din Legea nr. 153/2017)”?

Cu privire la admisibilitatea sesizării, Curtea apreciază că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, după cum urmează:

a) *existența unei cauze aflate în curs de judecată*: cauza este în curs de judecată, în fața instanței de apel - Curtea de Apel Craiova;

b) *instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în ultimă instanță*: cauza este în faza procesuală a apelului, Curtea de Apel Craiova judecând în ultimă instanță, potrivit dispozițiilor art. 214 din Legea nr. 62/2011;

c) *cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza*: Curtea de Apel Craiova este competentă material și teritorial să judece calea de atac declarată de pârât, în conformitate cu prevederile art. 96 alin. 1 pct. 2 NCPC;

d) *soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere*: de lămurirea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 34 alin. 2 din OUG nr. 114/2018 depinde soluționarea pe fond a cauzei, câtă vreme, subsecvent stabilirii naturii drepturilor salariale cuvenite activității prestate de medici în linia de gardă, ca reprezentând sau nu „elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar”, se va determina în ce măsură acestea puteau fi menținute sau nu la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2018 (respectiv calculate conform prevederilor legale aplicabile pentru luna ianuarie 2018, în aplicarea art. 38 alin. 3 lit. h din Legea nr. 153/2017), cu consecințe asupra îndreptățirii reclamanților la diferențele de drepturi salariale solicitate.

e) *chestiunea de drept a cărei lămurire se cere să fie nouă*: problema de drept privește interpretarea și aplicarea unor texte de lege care nu au intrat în vigoare de mult timp, în condițiile în care modalitatea stabilirii salarizării gărzilor efectuate în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru la baza funcției de bază prin încheierea unui contract de muncă cu timp parțial a fost reglementată pentru prima dată prin OUG nr. 20/2016, dispoziții similare regăsindu-se ulterior și în Anexa nr. II la Legea nr. 153/2017.

Prin urmare, aceasta nu a fost analizată în doctrina de specialitate și, în urma consultării jurisprudenței, s-a constatat că nu s-a conturat o jurisprudență, fiind identificat un număr redus de cauze în care să se fi statuat asupra acestei probleme, majoritatea nesoluționate definitiv la momentul pronunțării prezentei încheieri.

De asemenea, se constată că chestiunea în discuție în prezenta cauză este diferită de cea asupra căreia s-a pronunțat Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizie nr. 78/2017 – Completul pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, respectiv:

„Lămurirea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 1 alin. (2) din Legea nr. 285/2010, Ordinul nr. 42/2011, anexa nr. 1, punctul G - stabilirea salariilor personalului din cadrul familiei ocupaționale «sănătate», art. II din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 coroborat cu art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 coroborat cu art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012, art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, în sensul de a se stabili dacă, începând cu data de 1 ianuarie 2011, tariful orar pentru gărzile efectuate de personalul sanitar cu pregătire superioară pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază este cel stabilit potrivit Legii nr. 285/2010 și Ordinului nr. 42/2011, tarif care a fost preluat de legile anuale ulterioare de salarizare, care au reglementat pentru anii 2012, 2013, 2014, 2015, 2016 salarizarea personalului plătit din fonduri publice, acte normative care, fără excepție, au dispus asupra evoluției tuturor elementelor sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, prin urmare inclusiv asupra acestui tarif orar pentru activitatea de gardă, ca element al salariului brut al personalului plătit din fonduri publice.

2. Lămurirea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 46 alin. (1) din Ordinul nr. 870/2004, dispoziții în vigoare pentru perioada raportată la care se solicită plata diferențelor salariale și art. 3 alin. (1) din anexa nr. III la Legea-cadru nr. 284/2010, în sensul de a se stabili dacă, începând cu data de 1.01.2011, după abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010, prin Legea-cadru nr. 284/2010, tariful orar pentru gărzile efectuate de personalul

sanitar cu pregătire superioară pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază este cel stabilit potrivit art. 46 alin. (1) din Ordinul nr. 870/2004, prin raportare la prevederile art. 30 alin. (5) lit. a) și anexa II/2 din Legea nr. 330/2009 și la dispozițiile art. 3 alin. (1) din anexa nr. III din Legea-cadru nr. 284/2010, dacă, în urma lămuririi modului de interpretare și aplicare a prevederilor indicate la pct. 1, se ajunge la concluzia că, începând cu data de 1 ianuarie 2011, niciunul din actele normative care au reglementat asupra salarizării personalului plătit din fonduri publice nu ar mai dispune prin nicio prevedere asupra modului de stabilire a tarifului orar pentru activitatea de gardă".

Dispozițiile legale supuse analizei instanței supreme în respectiva sesizare au vizat așadar prevederi legale referitoare tot la salarizarea activității prestate în linia de gardă, dar raportat la dispozițiile legale în vigoare anterior intrării în vigoare Legii nr. 153/2017 sau OUG nr. 20/2016, care implicit nici nu puteau fi avute în vedere de dispozițiile tranzitorii cuprinse în art. 34 alin. 2 din OUG nr. 114/2018, ce fac obiectul prezentei sesizări.

f) *chestiunea de drept nu a făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare*: problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, astfel cum rezultă din datele publice afișate pe portalul de internet al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Punctul de vedere al părților asupra chestiunii de drept:

Potrivit dispozițiilor art. 520 alin. 1 NCPC, la termenul din data de 04.03.2020 instanța a pus în vedere părților să prezinte punctul de vedere asupra chestiunii de drept în discuție.

Apelantul pârât nu a fost în măsură să expună un asemenea punct de vedere, prin adresa nr. 1881/05.03.2020 solicitând doar sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție potrivit art. 519 – art. 520 NCPC.

Reclamantii, prin concluziile orale susținute de apărătorul ales la termenul din data de 27.05.202, au apreciat că dispozițiile legale sunt clare, invocând ca argument suplimentar faptul că munca medicilor este aceeași și atunci când ei efectuează o gardă obișnuită, și atunci când efectuează gardzi suplimentare, astfel că și salarizarea ar trebui făcută în raport de același salariu de bază.

Opinia completului de judecată:

Reclamantii din prezenta cauză sunt încadrați ca medici la ..., făcând așadar parte din Familia ocupațională de funcții bugetare "Sănătate și asistență socială" prevăzută la Anexa II la Legea nr. 153/2017 – Legea - cadru privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

În legătură cu salarizarea personalului prevăzut în Anexa nr. II la Legea nr. 153/2017, în perioada dedusă judecării, dispozițiile art. 38 au prevăzut o serie de derogări de la aplicarea etapizată a prevederilor acesteia, în forma instituită în privința celorlalte categorii de personal bugetar.

Astfel, pentru perioada 01.07.2017–31.12.2017, în temeiul art. 38 alin. 1 lit. a, au fost menținute în plată salariile de la nivelul acordat în luna iunie 2017; prin art. 38 alin. 3 lit. a s-a prevăzut că, începând cu data de 1 ianuarie 2018, cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul brut al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor, premiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, solda lunară/salariul lunar de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se majorează cu 25% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, iar la lit. b din același alineat s-a stabilit că, prin excepție de la lit. a), începând cu 1 martie 2018, salariile de bază ale personalului care ocupă funcțiile de medici și de asistenți medicali din unitățile sanitare publice, prevăzute în anexa nr. II cap. I, se majorează la nivelul salariului de bază stabilit potrivit prezentei legi pentru anul 2022.

Prin urmare, după ce începând cu 1 ianuarie 2018 medicii și asistenții medicali din unitățile sanitare publice, prevăzute în anexa nr. II cap. I au beneficiat de creșterea de 25% acordată în baza art. 38 alin. 3 lit. a, ulterior, începând cu 1 martie 2018, salariile de bază ale acestor au fost din nou majorate, ajungând la nivelul stabilit potrivit Legii nr. 153/2017 pentru anul 2022.

Ulterior, legiuitorul a institui o excepție de la art. 38 alin. 3 lit. b prin modificările aduse art. 38 prin OUG nr. 91/2017 (în vigoare din 08.12.2017) în sensul că, la alin. 3, după lit. g, a fost introdusă lit. h, având următorul conținut:

h) începând cu luna martie 2018 până la 31 decembrie 2018, *drepturile salariale aferente activității prestate în linia de gardă*, sporul pentru activitatea prestată în ture, sporul acordat pentru munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările legale în vigoare nu se lucrează, sporul pentru munca prestată în timpul nopții vor fi determinate conform prevederilor legale aplicabile pentru luna ianuarie 2018.

În consecință, în perioada 01.03.2018 – 31.12.2018, au existat prevederi exprese în baza cărora drepturile salariale aferente activității prestate în linia de gardă au fost stabilite prin raportare la salariul din ianuarie 2018, și nu la nivelul stabilit pentru anul 2022 urmare a aplicării art. 38 alin. 3 lit. b.

Se pune problema așadar în ce măsură se poate aprecia că o asemenea excepție subzistă și ulterior datei de 31.12.2018, câtă vreme legiuitorul nu a înțeles să prelungească în mod expres termenul prevăzut la art. 38 alin. 3 lit. h, deși a adus modificări art. 38 inclusiv în anul 2019, prin Legea nr. 61/2019 în vigoare din 20.04.2019.

Astfel, în ceea ce privește salarizarea pe anul 2019, prin dispozițiilor art. 34 alin. 1 din OUG nr. 114/2018, s-a stabilit că, prin derogare de la prevederile art. 38 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, începând cu 1 ianuarie 2019, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare se majorează cu 1/4 din diferența dintre salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare prevăzute de lege pentru anul 2022 și cel/cea din luna decembrie 2018.

Potrivit alin. 2 din același articol (anterior modificărilor aduse prin OUG nr. 1/2010), începând cu 1 ianuarie 2019, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2018, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

Ulterior, urmare a modificărilor aduse art. 34 alin. 2 din OUG nr. 114/2018 prin OUG nr. 1/2020, a fost prelungită și pentru anul 2020 măsura menținerii cuantumului sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, la nivelul din luna decembrie a anului anterior, respectiv 2019.

Intenția legiuitorului a fost așadar ca, începând cu ianuarie 2019, să se majoreze doar cuantumul salariilor de bază cu 1/4 din diferența dintre salariul de bază prevăzute de lege pentru anul 2022 și cel din luna decembrie 2018, sporurile, indemnizațiile, compensațiile, primele și celelalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte din salariul brut fiind menținute la nivelul din luna decembrie 2018.

În acest context legislativ, numai dacă s-ar aprecia că drepturile salariale aferente activității prestate în linia de gardă ar reprezenta un element al sistemului de salarizare care face parte din salariul brut lunar s-ar putea admite limitarea acestora la nivelul din luna decembrie 2018, în aplicarea dispozițiilor art. 34 alin. 2 din OUG nr. 114/2018.

Chestiunea a cărei lămurire se impune în prezenta cauză vizează așadar în ce măsură drepturile salariale aferente activității prestate în linia de gardă pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului normal de muncă pot fi considerate ca reprezentând elemente al sistemului de salarizare care fac parte din salariul brut lunar aferent funcției de bază, în condițiile în care, în prezent, acestea sunt salarizate în baza unui contract de muncă cu timp parțial, dar cu tariful orar aferent salariului de bază.

O asemenea modalitate de salarizarea a personalului medical pentru orele prestate în linia de gardă a fost reglementată pentru prima dată începând luna august 2016, odată cu modificarea OUG nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016 prin OUG nr. 20/2016 pentru modificarea și completarea OUG nr. 57/2015, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative

(modificată ulterior succesiv prin OUG nr. 43 din 31 august 2016, Legea nr. 250 din 17 decembrie 2016 și OUG nr. 49 din 30 iunie 2017).

Astfel, la art. 3 ind. 2 din OUG nr. 57/2015, introdus prin OUG nr. 20/2016 s-a prevăzut că „Gărzile efectuate de personalul sanitar cu pregătire superioară, în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază, se desfășoară în baza unui contract de muncă cu timp parțial pentru activitatea prestată în linia de gardă și personalul va beneficia numai de drepturile aferente activității prestate în linia de gardă.”

Subsecvent intrării în vigoare a acestor dispoziții, prin Ordinul Ministrului Sănătății nr. 1375/2016 (în vigoare din 01.12.2016) au fost modificate corespunzător și prevederile Ordinului Ministrului Sănătății nr. 870/2004 pentru aprobarea Regulamentului privind timpul de muncă, organizarea și efectuarea gărzilor în unitățile publice din sectorul sanitar.

Astfel, în forma inițială art. 42 alin. 1 – 3 din Ordinul nr. 870/2004 prevedea că orele de garda nu sunt considerate ore suplimentare și nici cumul de funcții, nu constituie vechime în muncă și în specialitate, iar orele de garda efectuate în afara programului normal de lucru se includ în veniturile salariale brute lunare în funcție de care se determină numărul de puncte realizat în fiecare lună, pe baza cărora se determină cuantumul pensiei.

Ulterior modificărilor aduse prin Ordinul 1375/2016, art. 42 alin. 1 și 2 prevede că orele de garda se efectuează în afara programului de la norma de bază, cu excepția orelor prevăzute la art. 4, se desfășoară în baza unui contract individual de muncă cu timp parțial, și, de asemenea, constituie vechime în muncă și specialitate.

Deși dispozițiile OUG nr. 20/2016 au fost abrogate odată cu intrarea în vigoare a Legii cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului bugetar, salarizarea activității prestate în linia de garda a fost reglementată în mod similar și în noul act normativ.

În acest sens, la art. 3 alin. 1 din Capitolul II - Reglementări specifice personalului din sănătate, din unitățile de asistență medico-socială și din unitățile de asistență socială/servicii sociale - din Anexa nr. II la Legea cadru nr. 153/2017 s-a prevăzut că personalul sanitar cu pregătire superioară care efectuează gărzi pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază se salarizează cu tariful orar aferent salariului de bază.

Potrivit alin. 2 – 4 din același articol, gărzile efectuate de personalul sanitar cu pregătire superioară pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului de lucru de la funcția de bază în zilele lucrătoare se salarizează cu un spor de până la 75% din tariful orar al salariului de bază, iar gărzile efectuate de personalul sanitar cu pregătire superioară pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului de lucru de la funcția de bază, în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, potrivit dispozițiilor legale, nu se lucrează, se salarizează cu un spor de până la 100% din tariful orar al salariului de bază, procentul concret al acestor sporuri urmând a se aproba trimestrial de comitetul director, după consultarea organizațiilor sindicale reprezentative la nivel de unitate sau a reprezentanților angajaților.

În ceea ce privește modalitatea de stabilire a drepturilor salariale aferente activității de gardă, potrivit art. 5 alin. 3 din Capitolul II al Anexei nr. II la Legea cadru nr. 153/2017, pentru gărzile efectuate peste durata prevăzută la alin. 2 (respectiv în cadrul normei legale de muncă și al programului normal de lucru de la funcția de bază) în vederea asigurării continuității asistenței medicale, medicii vor încheia cu unitatea sanitară publică un contract individual de muncă cu timp parțial pentru activitatea prestată în linia de gardă și vor beneficia numai de drepturile aferente activității prestate în linia de gardă.

Conform alin. 4 din același articol (introdus prin OUG nr. 91/2017, în vigoare din 08.12.2017), contravaloarea gărzilor efectuate în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază, cu excepția sporului prevăzut la art. 3 alin. (2) și (3), face parte din suma salariilor de bază.

Se constată așadar că, deși legiuitorul a înțeles să reglementeze expres o modalitate de salarizare a activității prestate în linia de gardă similară remunerării orelor suplimentare, a prevăzut concomitent și obligativitatea încheierii între medici și unitățile sanitare a unor contracte de muncă cu timp parțial în acest scop.

Ori, deși nu se poate nega că, faptic, au fost încheiate două contracte de muncă, între reclamanti și unitatea sanitară există totuși un singur raport de muncă, cel aferent contractului individual de muncă cu normă întreagă, față de care contractul cu timp parțial are în mod evident caracter accesoriu.

În acest sens, obiectul unui asemenea contract de muncă cu timp parțial este reprezentat de efectuarea gărzilor de către personalul sanitar în afara normei legale de muncă și a programului de lucru la *funcția de bază*, salariul este stabilit în raport cu tariful orar aferent salariului de bază, iar durata acestui contract nu poate fi decât aceeași cu cea a contractului de muncă încheiat cu normă întreagă.

De asemenea, prestarea activității în linia de gardă îndreptățește personalul sanitar inclusiv la plata sporurilor prevăzute de art. 3 alin. 2 4 din Cap. II, Anexa nr. II la Legea nr. 153/2017 (până la 75% din tariful orar al salariului de bază, pentru gărzile efectuate în zilele lucrătoare și respectiv până la 100% din tariful orar al salariului de bază pentru gărzile efectuate în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, potrivit dispozițiilor legale, nu se lucrează), sporuri care în mod evident fac obiectul prevederilor art. 34 alin. 2 din OUG nr. 114/2018.

Referitor la cerința includerii contravalorii orelor de gardă în salariul brut lunar „în baza legii”, astfel cum impune art. 34 alin. 2 din OUG nr. 114/2018, se constată că, după abrogarea prevederilor art. 42 alin. 3 din Ordinul nr. 870/2004, legiuitorul nu a mai prevăzut expres dacă aceste drepturi se includ sau nu în veniturile salariale brute lunare.

În același timp însă, prevederile art. 7 alin. 1 lit. e din Legea nr. 153/2017 stabilesc că salariul lunar cuprinde salariul de bază ori, după caz, indemnizația lunară sau indemnizația de încadrare, compensațiile, indemnizațiile, sporurile, adaosurile, primele, premiile, precum și celelalte elemente ale sistemului de salarizare corespunzătoare fiecărei categorii de personal din sectorul bugetar.

Se constată așadar că textul de lege nu este limitativ, făcând referire la includerea în salariul lunar, la modul general, și a altor „elemente ale sistemului de salarizare”, aceeași sintagmă care se regăsește și în cuprinsul art. 34 alin. 2 din OUG nr. 114/2018.

Din această perspectivă, drepturile salariale aferente activității de gardă îndeplinesc condițiile pentru a fi incluse în salariul lunar, câtă vreme reprezintă un element al sistemului de salarizare specific acestei categorii personal, după cum rezultă din prevederile art. 3 și 5 din Cap. II al Anexei II la Legea nr. 153/2017 anterior menționate.

În al doilea rând, potrivit definiției de mai sus, salariul lunar include, ca elemente componente, pe de o parte salariul de bază (suma de bani la care are dreptul lunar personalul plătit din fonduri publice, corespunzător funcției, gradului/treptei profesionale, gradației, vechimii în specialitate, astfel cum este stabilită în anexele nr. I – IX) și, pe de altă parte, compensațiile, indemnizațiile, sporurile, adaosurile, primele, premiile, precum și celelalte elemente ale sistemului de salarizare corespunzătoare fiecărei categorii de personal din sectorul bugetar.

Ori, câtă vreme salariații în discuție au, în esență, un singur salariu de bază, în baza căruia este stabilit și tariful orar aferent activității prestate în linia de gardă, aceștia ar trebui să beneficieze de un singur salariu brut lunar, fiind discutabilă așadar și din această perspectivă, ipoteza existenței în plată a două remunerații distincte, aferente unor contracte de muncă distincte.

Prin prisma acestor argumente, se constată că există posibilitatea interpretării diferite a dispozițiilor art. 34 alin. 2 din OUG nr. 114/2018, câtă vreme dispozițiile care reglementează drepturile aferente activității prestate în linia de gardă au un caracter contradictoriu și incomplet și nu se corelează cu alte dispozițiile referitoare la salarizare.

De altfel, chiar dacă nu s-a constatat existența unei practici judiciare consolidate asupra chestiunii de drept analizate, dispozițiile legale în discuție au fost deja interpretate diferit de instanțe, la momentul pronunțării prezentei încheieri fiind identificate soluții contradictorii, fie în sensul admiterii unor acțiuni similare (ex. sentința civilă nr. 1057/04 Iulie 2019 pronunțată de Tribunalul Iași, definitivă prin neapelare) fie în sensul respingerii acestora (ex. sentința civilă nr. 591/15 octombrie 2019 pronunțată de Tribunalul Bacău și sentința civilă nr. 6626/25 noiembrie 2019 Tribunalul București, nedefinitive), existând astfel premisele conturării unei jurisprudențe

neunitare, cu atât mai mult cu cât, după cum s-a arătat mai sus, legiuitorul a prelungit aplicarea dispozițiilor art. 34 alin. 2 din OUG nr. 114/2018 și pentru anul 2020.

Dincolo de aceste divergențe, opinia prezentului complet de judecată este în sensul că drepturile salariale cuvenite activității prestate de medici în vederea asigurării continuității activității medicale în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază nu se încadrează în categoria drepturilor bănești la care face referire art. 34 alin. 2 din OUG 114/2018 (sporuri, indemnizații, compensații, prime și alte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară).

Argumentele avute în vedere în acest sens vizează, pe de o parte, succesiunea în timp a dispozițiilor legale referitoare la salarizarea personalului medical, din cuprinsul cărora rezultă că, atunci când a intenționat să excepteze drepturile salariale aferente activității prestate în linia de gardă de la acordarea majorărilor prevăzute în contextul aplicării etapizate a Legii nr. 153/2017, legiuitorul a prevăzut în mod expres acest lucru, la art. 38 alin. 3 lit. h din lege, iar aceste dispoziții au avut o aplicare limitată în timp, anume până în decembrie 2018.

Pe de altă parte, nu pot fi ignorate consecințele opțiunii legiuitorului în a reglementa salarizarea acestei activități prin încheierea unui contract de muncă cu timp parțial, iar faptul că între medici și aceeași unitate sanitară au fost încheiate două contracte de muncă distincte produce efecte în mod incontestabil și sub aspectul naturii juridice a drepturilor salariale cuvenite în baza acestora.

Față de aceste considerente, în temeiul dispozițiilor art. 519 și art. 520 NCPC, Curtea va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunea de drept expusă, urmând a dispune suspendarea judecății conform prevederilor art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DISPUNE:**

Dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Drepturile salariale aferente activității prestate de medici în linia de gardă, în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază, în baza unui contract individual de muncă cu timp parțial, pot fi considerate ca făcând parte din categoria celorlalte “elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar”, la care se referă dispozițiile art. 34 alin. 2 din OUG nr. 114/2018, pentru a se putea admite menținerea acestora la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2018 (respectiv calculate conform prevederilor legale aplicabile pentru luna ianuarie 2018, în aplicarea art. 38 alin. 3 lit. h din Legea nr. 153/2017)?

Dispune suspendarea judecății conform prevederilor art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă.
Fără cale de atac.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței, azi 27.05.2020.

Președinte,

Judecător,

Grefier,

Red. Jud.